

Sokszorosára nőtt a fogyasztás a Fekete sas utcában

Elképedtek a lakók a vízdíjszámlákon

A Bécsi Kávéház megnyitása óta az égbe szökött a szegedi Fekete sas utca 19–21. számú ház vízfogyasztása. A korábbi éves elszámolás különbözetének sokszorosát fizetik a lakók. A kávéház üzletvezetője szerint a vendéglátóhely nem követett el szabálytalanságot.

Föltűztek a vízdíjszámlák a szegedi Fekete sas utca 19–21. ház lakóit. Korábban a havi átalányon felül csupán 3–4 ezer forintot fizettek az éves elszámolás idején, néhány éve viszont többszörösére nőtt a különbözet. A lapunkhoz forduló Kovács Miklósnénak 2004-ben 21 ezer forintot kellett ráfizetnie. Ő és lakótársai magyarázatot és áttekinthető elszámolást kértek a Szegedi Ingatlankezelő és Vagyongazdálkodó Rt.-től, ám máig sem kaptak elfogadható indoklást. A magas számlák megjelenése óta többen fölszereltették a vízórát.

A lakók összefüggést látnak az elképesztő számlák megjelenése és a földszinti Bécsi Kávéház működése között. Az első, kiugróan magas elszámolást ugyanis éppen 2001-ről kapták – ugyanebben az esztendőben nyílt meg a kávéház. Megerősítette lakótársai gyanúját Sántháné Torgyik

HÁROMSZOROS KÜLÖNBÉG

A Szegedi Vízmű Rt. nyilvántartása szerint a Fekete sas utca 19–21. főmérő-elszámolója 2000-ben havonta átlagosan 50 ezer forint volt. Ez az összeg 2001-től két-háromszorosára nőtt, tavaly elérte a 200 ezer forintot. A Bécsi Kávéház a vízmű fogyasztó-nyilvántartásában sem szerepel.

Gabriella (neki 31 ezer forintos ráfizetést számláztak) is, aki egyszerű okfejtéssel mutatott rá a helyzet képtelenségére: a lakások nagysága mellett a bérlok száma sem változott számottevően az elmúlt tizenöt évben; semmi sem indokolja tehát a fogyasztás meredek emelkedését. Az említettekén kívül Kozocsa István (19 ezer forintos elszámolását kapott) és Bordás Pál (24 ezer forintos ráfizetésről értesítették) neve is szerepel az IKV Rt.-nek szóló legfrissebb panaszos levélben.

Még furcsábbá teszi a helyzetet, hogy 2003-ban, az akkori tiltakozás hatására, az IKV megközelítőleg a felére csökkentette, s utóbb jóváírta az egyébként rendben befizetett összeget.

Horváth Roland, a Bécsi Kávéház üzletvezetője kérdésünkre elmondta: a kávéháznak saját, szabályosan fölszerelt vízórája van.

Ez a mérő viszont az ingatlankezelő nyilvántartásában nem szerepel, a kávéház fogyasztását átalánydíjas rendszerben számolják el – tudtuk meg Baranyi Iréntől, az IKV Rt. gazdasági igazgatójától. A ház fogyasztását nem tudják megmondani, mert a Fekete sas utca, Nagy Jenő utca és Kigyó utca által határolt tömbnek egyetlen vízmérője van, s – az előírás szerint – négyzetméter szerinti átalányt fizet az, akinek nincs saját vízórája. A megoldás tehát a saját mérő fölszerelése. A gazdasági igazgató elmondta még, hogy az elszámolás felülvizsgálatát rendelte el a Fekete sas utca 19–21., és a hasonlóan tisztázatlan helyzetű ingatlanok vízfogyasztása ügyében.

NY. P.

Bemutatkozott az öreg, de csillogó villamos

Húszéves az új csuklós

Felújított villamost állított tegnap forgalomba a Szegedi Közlekedési Társaság az 1-es vonalon. A húszéves, de újjávarázolt jármű korábban Potsdamban közlekedett. A csöndes, fűtött kocsitársai felújításra várnak: az SZKT telepe tele van használt Tatrakkal, pótkocsikkal.

Nagy örömmel szálltak föl az utasok a Galamb utcánál tegnap délután az új csuklós villamosra. Nem is merem összehavazni, úgy csillog – mondta egy asszony. Azt észre sem vették, hogy benn ült Nagy Sándor városfejlesztési alpolgármester, Dózsa Gábor az SZKT igazgatója és a cég vezetői. Az alpolgármester útközben nyilatkozott. Elmondta: uniós támogatással az elektromos tömegközlekedés jelentős fejlesztését tervezik. Az Anna-kúti csomópont felújítására pedig már készülnek a kiviteli tervek. A hivatalosan KT4DM-nek nevezett Tatra villamost Botka László polgármester indította útjára a remízben. Ő az önkormányzat hároméves villamos- és trolifejlesztési tervéről beszélt, amelynek keretében összesen 2 és fél milliárd forintot költenek a tömegközlekedésre.

Dózsa Gábor elmondta: olyan villamost kellett választani Szegedre, ami a járműparkba illik. Ebben az évben összesen kilenc áll forgalomba. Egy csuklós Tatra összesen 25 millió forintjába került az SZKT-nak. A kocsik egy részében teljesen kicserélik az elektromos rendszert, így a villamos képes lesz például arra, hogy fékezőre a keletkező energiát visszataplálja a hálózatra, így húszmillióval drágább a felújítása. Dózsa hangsúlyozta: új villamost több száz millió forintért vehetnének.

Az első út, ki a remizből, irány a pálya

Fotó: Miskolci Róbert

POTSDAMBÓL SZEGEDRE

A KT4-es villamosból 1974-től az NDK-ba 1042 darabot szállítottak, a Szovjetunióba 415-öt, Jugoszláviába 260-at. Az utolsó ötven darabot 1991-ben Észak-Koreába rendelték. A szegedi csuklós Tatrak húsz évig Potsdamban szolgáltak. A 130 személyes, most forgalomba állt villamos fűtött, csendes. Egy női hang mondja be a megállókat, amelyeket a kijelző is megjelenít. Szegeden most először rajzoltak a Nyugat-Európában szokásos színes, a megállókat jelölő hálózati térképet.

A másfél éve történt igazgatóváltás óta az SZKT-t alaposan „átmozgatta” Dózsa Gábor. Működése szélsőséges véleményeket váltott ki. A városi ellenzékéből jött bírálatok szerint villamosbeszerzéseivel a cseh ipart támogatja, az SZKT-nál készült trolit

pedig „barkácsolt”. A város vezetése azonban elégedett. Tény: Dózsa olcsón talált használt villamosokat, az SZKT-nál össze-szerelt trolit pedig közlekedik.

Dózsa járta Németországot, így nemrég például pár ezer euróért szerzett pótkocsikat, ame-

lyek átépítés után a szóló Tatrak mögé kerülnek majd. Az SZKT telepén itt is, ott is rozoga járműveket mutatott tegnap, amelyek kisebb-nagyobb felújítás után állnak forgalomba. A rengeteg munkát nem győzik a szűkös épületekben – mondta –, ezért bővítik a Pulz utcai csarnokokat.

Az igazgató régóta nem titkolja: nem csupán elektromos járművekben gondolkodik. Tegnap épp egy kibelezett kék buszon dolgoztak a szerelők a telepen. Az SZKT hét vén Ikarust vett a BKV-tól – százezrekért. Felújítva, a nyári építkezések idején, trolis és villamospótló buszként szolgálnak majd.

M. B. I.

Vizsgadrukra vad Vizit

Rendes egyetemista a vizsgákat megünnepeli, a vizsgaidőszak végén pedig féktelenül mulatozik. A Viziten (Vizsgaidőszak záró iszonyatos tivornyán) zsúfolásig megtelt a JATE-klub.

Kellemes tömeg fogadott a JATE-klubban. Ülőhelyet már nem találtunk, de nem kellett sorban állni sem a ruhatárnál, sem a pultnál. Láttunk konzolidált fiatal nőket kulturáltan csevegni és bakancsos lányokat sörrel egyszűlyözni, tetovált fiatallembereket trikóban sétálgatni és legutolsó divat szerint öltözött címlapfiúkat pultot támasztani.

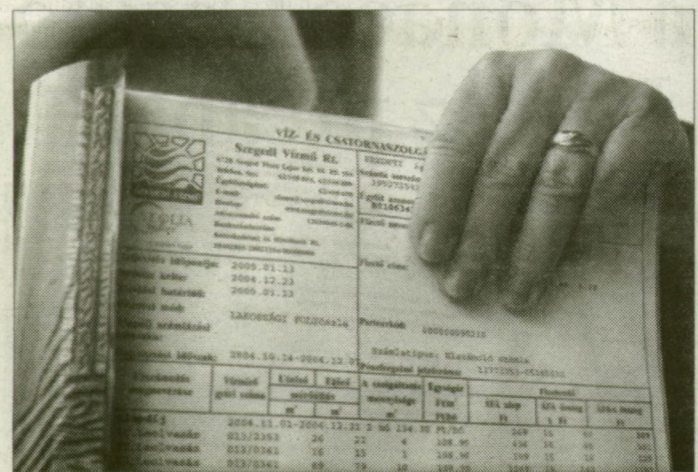
– Egyedül érkeztem, de találkoztam barátaimmal –

elevenítette fel az emlékeket Németh Ildikó ötödéves bölcsész. – Olyan ez, mint valami szociális terápia.

– Elsőéves közgázós vagyok, de nem fogok kibírni még négy évet. Belehalok – magyarázta a zsúfolt mosdóban egy szőke lány, majd „Buli van!!!” kiáltással belevetette magát a tömegbe.

– Konkrétan nálam az az igazság, hogy utolsó nap lett meg minden vizsgám de végre túl vagyok rajta és felszabadultnak érzem magam – mondta a mosolygós Csermiczki Ádám elsőéves közgázós fiú, aki még számtalanszor elismételte, hogy „az utolsó napon, de meglett minden”.

G. ZS.

Egyelőre bizonytalan, mitől szöktek fel a vízmű számláján az összegek

Fotó: Frank Yvette

A gondozási központ munkatársai segítenek a rászorulókon – „Elviselném a telet, csak lenne kihez szólni”

A tanyákat nem zárta el a hó a külvilágtól

Nyáron a homok, télen a hó nehezíti a homokháti tanyákon élők minden napjait. S bár elzárt épületek nincsenek, az idősebbeknek a jég vagy néhány centi hó is akadályt jelent. Aki magányos, az ilyenkor még inkább egyedül van.

Két mérges kutyája jelenti a társaságot a Mórahalom melletti tanyán élő 83 éves Ábrahám Jánosnénak. Unokája és annak felesége éppen karácsony előtt költözött be a városba Eta nénitől, aki nehezen dolgozza fel, hogy egyedül maradt. Megérti a fiatalokat, de a magány fájdalmas. Eta nénihez hetente kétszer benéz a tanyagondnok, ebédet hoz és a postaládát is ellenőrizi.

A gondozási központ terepjárója éppen csak befordul a tanya elé, a néni máris hozza az üres ételhordót. Örül a látogatónak, meg sem kérdezi, miért fényképezzük.

– A telet is elviselném, csak lenne kihez szólni. Egész nap nem nagyon van mit csinálni, takarítgatok, meg itt vannak a kutyák és a tyúkok, azokat gondozom – mondta Eta néni.

Az idős nő 1942 óta él ezen a tanyán, férje örökségén. Mint mondta, ő taposta a sarat az építéskor, idegyökeresedett ő is. Jó emberek, jó szomszédok között él.

– Most nincs nagy hó, de ha még 10 centi hullik és a szél is fúj, akkor baj lesz. A szél olyan torlaszokat épít kevés hóból is, hogy a kerítés tetejéig ér. Régen, amikor még makadámút volt, akkora fúvások voltak, hogy nem lehetett bejutni a házba. Emlékszem, szegény állatorvos teljesen elsüllyedt benne.

Tizenöt perc alatt kerékpároznak be a központba a Bertatanya lakói, de ilyenkor a hóban gyalog járnak. A bevásárlást maguk intézik, azonban a gázpalackot és hétköznapi az ebédet hozzájuk is Bozóki Imre tanyagondnok hordja. Csipesz, a fekete tibeti terrier ilyenkor 12 óra előtt kiül a kapu elé és várja a mórahalmi gondozási központ terepjáróját.

Berta Ferencné, Katalin nem bánja a hóesést.

– Így legalább van mit csinálni. Élvezem a munkát a hóval, a söprögetést, a lapátolást. Addig is levegőn vagyok. A házban, ugyanúgy mint a panelban, csak unatkoznék. Tévézni meg úgysem szeretek, legföljebb rejtvényt fejtek.

A nyugdíjas házaspár 1991 óta él tanyán, velük lakik Andrea lányuk és időnként két unokájuk.

– Ez a tél még nem zárt el bennünket a külvilágtól, de két évvel ezelőtt két napig vártuk a hókotrókat, hogy kijussunk a házból. A hóke napjában többször is eljön ha

Ábrahám Jánosné, Eta néni megköszöni, hogy ebédet vittek neki

Fotó: Schmidt Andrea

kell, így nem maradunk bezárva – magyarázta Berta Ferenc.

A családot nem ijeszti meg a hideg, az asszony naponta jár el tejért és beszélget-

ni a szomszéd tanyára, s a szánkó is kéznél van, ha az unokák játszani szeretnének.

GONDA SZUSZSANNA

A makói gyökér végnapjai?

Egyelőre nem mozdul a piac, nyomott árat fizetnek a gyökérért a nagybanin, mondják a Makó környéki gazdák.

Makó környékén ezeket érint a zöldségtermesztés feltételeinek el lehetetlenülése. A tavalyi, csapadékos, kedvező időjárásnak köszönhetően jelentős túlermeléssel számolhattak a gazdák és a kereskedők, ennek következtében zuhanni kezdett a termények ára, előfordult, hogy már a nagybani piacig felmerült útiköltség sem tért meg a gyökér eladásából. Ősszel még a téli hidegkre vártak az apátfalvi gazdák – arra számítva, hogy a hiány árnövekedést jelent.

– Sajnos egyelőre nem mozdul a piac, nem érzékelhető, hogy a fagy miatt csökkenő raktárkészletek árnövekedést okoznának – fogalmazott Antal József, a gyökértermesztésről híres apátfalvi térség falugazdásza. – Szerintem még két hét kell, hogy az időjárás-változás éreztesse a hatását, hiszen addig a még földekben lévő zöldség közel fele tönkre fog menni.

– A földben van a termés nagy része, háromhektáryi gyökértermesztettem idén, de nem mondhatnám, hogy megérté, hiszen ha mindent összeszámolok, a ráfordított költséggel és a rezsi-vel együtt veszteséges lenne az eladás – panaszkolta lapunknak Szilágyi Ferenc apátfalvi termelő.

Összeomlott a zöldségpiac, vallja Szemes Ernő földéaki falugazdász. A zöldségfajták egy részének tárolására nincs lehetőség, mindig annyit szednek fel, amennyire éppen kereslet van – a többi a földeken hagyják a fagnak vagy a rágcsálóknak kitéve.

I. SZ.